selle sisse, sealt lendas mulle middagi wasta silmi, mis mind hirmus kodistas; siis toppis ta jälle middagi selle keppi otsa, sealt nagu müristas wälguga rahet mulle ninasse ja kui ma üsna ligi olin ja tahtsin mehe modi ta rindu kinni hakkata, siis tömbas ta halja külle kondi puusast wälja, kellega ta mulle nönda mööda suid ja silmi wirutas, et ma pea-aegu surnud oleks sina maha jäänud". „Waata nüüd," ütles rebane, „missuggune hooplik Hans sa olled! sa wiskad oma kirwe nii kaugele, et sa sedda isegi enam kätte ei sa."

Sureja naeratab.

Üks waga wanna mees oli suremas ja tema lapsed ja laste lapsed seisiwad tema surma woodi juures. Tema silmad oliwad kinni ja näitas magawad, aga naeratas kolm korda. Kui ta omad silmad jälle lahti tegi, küsis üks tema poegadest, mikspärast ta kolm korda naeratanud?

See waga halpea ütles: „Esimisel korral läksiwad köik minu elu röömud mo eest mööda — ja ma pidin naeratama, et inimesed niisugusid tühje asju, mis nagu weepullid, suits ja auur on, kalliks pidawad.

Teisel korral tuliwad köik need hädad ja waewad, mis ma oma elu aeal näinud, mo meele, ja ma röomustasin ennast, et n'ad nüüd minule oma okkastega kadund on ja ei woi mulle ühtegi enam waewa teha, ja et aeg käes on, mil ma igawese rahu sisse lähen.

Kolmandal korral mötlesin ma surma peale, ja pani mind naeratama, et inimesed selle Jumala ingli pärast, kes neid kõigest hädast peastab ja igawese röömu majadesse wiib, nii wäga wõiwad karta ja hirmu tunda.

Höbbe Tasku nur.

Peter üks waene noormees, jäi ühekorra ühte weskisse öömajale, ja tema magas rahuliste pingi